

POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Daniel Dolejší:

Příčiny existence francouzské Cizinecké legie v současnosti

Francouzská Cizinecká legie je sice mediálně vděčným objektem (což lze ostatně konstatovat o všech „zvláštních silách“), jehož popularitu násobí její specifická konstituce, nebývá však v současné době příliš častým předmětem akademického výzkumu v oblasti bezpečnostních studií. Posuzovaná práce však toto téma uchopila originálním a potenciálně přínosným způsobem, kdy Cizinecká legie slouží jako pomyslný lakmusový papírek či zrcadlo k ověřování parametrů dvou obecných veličin – národního zájmu a strategické kultury.

Teze, kterou autor předkládá, je přímočará: Pokračující existenci Cizinecké legie konceptualizuje jako faktor, který závisí na dvou postulovaných nezávislých proměnných, zmíněných v předchozím odstavci. Práce reflektuje toto východisko ve své celkové struktuře, která se nejprve zabývá vývojem francouzského národního zájmu po skončení první světové války, následně v témže období zkoumá modifikace strategické kultury, aby nakonec syntetizovala poznatky týkající se těchto dvou veličin ve vztahu k Cizinecké legii.

Práce má poměrně snadno rozlišitelné silné a slabé stránky. Mezi ty silné patří v první řadě originální výzkumný záměr, který propojuje velmi specifické téma s obecnými teoretickými předpoklady fungování mezinárodních vztahů, resp. bezpečnostní politiky. Současně autor nepochybně prokázal schopnost práce se širokou škálou zdrojů, které v textu využil. Práci lze rovněž pochválit za jasnou strukturu, jejíž opakování v jednotlivých částech přispívá k postupné gradaci textu, jehož vyvrcholením je zasazení Cizinecké policie do teoretizovaného popisu konkrétních historických kontextů. V neposlední řadě je třeba zmínit, že práce je psána velmi kultivovaným jazykem, prakticky bez gramatických, syntaktických a stylistických chyb.

Originální záměr, který propojuje úzkou empirickou výšeč s velmi obecnými teoretickými koncepty, bohužel autor nedotáhl do zcela zdárného konce, což představuje hlavní problematyczny rys práce. I když se v jednotlivých kapitolách snaží vztahovat charakterizaci národního zájmu, resp. strategické kultury primárně k historickým epizodám, které mají nějaký význam pro Cizineckou legii (obecně k expedičním operacím), chybí fundamentální ukotvení této snahy v podrobnější operacionalizaci daných konceptů právě ve vztahu ke zkoumané empirické materii. Je zjevné (a autor je schopen to na obecné úrovni ilustrovat), že skutečně existuje vztah mezi národním zájmem/strategickou kulturou a pokračující existencí Cizinecké legie, provedená analýza je však příliš obecná, než aby mohla přesvědčivě doložit konkrétní důvody a příčinné souvislosti, které mezi obecnými fenomény a závislou proměnnou existují.

Druhou slabinou práce je určitá arbitrárnost v nakládání se zdroji, nikoliv ve formálním, ale primárně v kontextuálním smyslu. Autor odkazuje na relevantní autory, vybírá z jejich děl podstatná sdělení, výsledkem ale není strukturovaná analýza teoretického rámce, spíše jeho zběžný přehled, který dělá dojem určité nahodilosti. Podobně jako v případě operacionalizace absentují vazby mezi existencí Cizinecké legie a dvěma faktory, které mají ji mají ovlivňovat, i zde chybí propracovanější systém, jehož prostřednictvím by z přehledu (jinak nepochybně relevantní) literatury vykrytalizovalo vlastní pojetí, které by se následně otisklo do metodologického rámce práce.

Po zvážení uvedených kladů a slabších stránek musím nicméně konstatovat, že práci nepochybně lze **doporučit k obhajobě**. Navrhuji ji hodnotit jako **velmi dobrou**.

V Praze dne 20. 1. 2015